

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 1

FEBRUAR 1959

15. AARG.

GENERALFORSAMLING

*Den ordinære generalforsamling afholdes mandag den 2. marts kl. 19.15 prs.
i Folkets Hus, Enghavevej.*

DAGSORDEN:

- 1) Valg af dirigent.
- 2) Beretning om klubbens virksomhed i det forløbne år.
- 3) Fremlæggelse af det reviderede regnskab.
- 4) Forslag til lovændringer.
- 5) Valg af formand og 2 repræsentanter til bestyrelsen (pag. 8).
- 6) Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen (pag. 8).
- 7) Valg af en kritisk og en statsautoriseret revisor (pag. 11).
- 8) Valg af 3 medlemmer til spilleudvalget for fodbold (pag. 10).
- 9) Valg af 2 medlemmer til spilleudvalget for cricket (pag. 10).
- 10) Eventuelt.

Ad pkt. 5) På valg er *Vilh. Skousen, Albert Olsen og Pauli Jørgensen.*

Ad pkt. 6) På valg er *Poul Tholstrup og Georg Hansen.*

Ad pkt. 7) På valg er *Chr. Mortensen og Georg Hansen.*

Ad pkt. 8) På valg er *Bent Werge, Leif Knudsen og Paul Faxøe.*

Ad pkt. 9) På valg er *John Nielsen og Flemming Hermann.*

Adgang til generalforsamlingen har alle aktive seniores og passive medlemmer mod forevisning af medlemskort for 1959.

FODBOLD ALLEVEGNE FRA

I disse dage – eller nøjagtigt d. 6. februar – for eet år siden syntes en hel verden at falde sammen om ørerne af en mand. Års intense arbejde blev – på de få sekunder, det tog at forvandle en flyvemaskine til en brændende ruinhob, da den nægtede at forlade startbanen i München – sønderrevet, og ville have været det endelige slut på en mands drømme og forhåbninger, *hvis ikke denne mand havde heddet Matt Busby*. 8 af hans spillere skulle ikke komme til at spille fodbold mere, 8 spillere, som skulle have været med til at realisere hans drøm om at skabe et »World beater« team, og som allerede *havde* vundet verdensberømmelse, men som – unge, som de var – endnu havde det endelige mål tilgode: »The Double« og European-Cup i samme sæson. Matt Busby må i de mange lange dage, da han lå på hospitalet i München og selv kæmpede for at vende tilbage til livet, have været bitter på den skæbne, der havde ramt Manchester United og så brat gjort en ende på de stolte drømme om det store mål. Mestre i 1955 og 1956 og nu på vej til det 3. mesterskab i træk. Stadig med i Cup'en, hvor det fatale uheld med deres målmand året før havde forhindret dem i at nå »The Double«, men nu var inden for rækkevidde igen. Alt dette endte i de frygtelige sekunder i München.

Jeg var spændt på mit møde med Matt Busby, da jeg efter Frem's kamp mod Chelsea i London havde lejlighed til at hilse på ham. Jeg kendte hans forhold til sine spillere, han betragtede dem alle som sine sønner, og dette måtte være mere end selv den stærkeste mand kunne komme over, og det måtte have mærket ham dybt. Jeg var nærmest chokeret over så godt han lignede sig selv fra før. Hans furer i den høje pande var måske blevet lidt dybere, og måske trak han en lille smule på det ene ben, men hans varme smil og hjertelige velkomst var nøjagtig som i »gamle« dage. Og i en lang aftens samtale kunne jeg føle, at han resolut havde vendt ryggen til »München« og alt hvad det indeholdt af bekymringer for fremtiden. Hans beslutsomhed og vilje til igen at bygge et nyt Manchester United lyste ud af hver eneste ord om, hvad der skulle ske i fremtiden. For anden gang i sit liv har han fastlagt sit endelige mål og stiler mod stjernerne. Intet vil blive sparet i kampen for at nå derop. Først og fremmest i tillid til sine evner til at finde talenterne, men skulle der være en enkelt spiller, som egner sig til at blive Manchester United spiller, vil det ikke spille nogen rolle om han koster 50.000 £. For hvorfor give 15.000 eller 20.000 blot for at opdage, at en af hans egne unge talenter er bedre?

Alt dette falder i mine tanker denne lørdag aften, da Manchester United på udebane har slået Tottenham 3-1 og dermed spillet sine sidste 10 turneringskampe uden nederlag (9 sejre og en uafgjort) og allerede nu – eet år efter »München« igen er aspirant til det engelske mesterskab. Men har Matt Busby da alle-

rede sit nye hold klart? Nej, nej . . . Selv om enhver manager i England ville være stolt over at bringe sit hold til Wembley – Manchester United gjorde det i fjor med tre 2. holdsspillere, tre 3. holdsspillere, to nye samt tre spillere, der var overlevende fra München – så er han ikke tilfreds med sit hold af idag. Og selv om spillere som Bobby Charlton, McGuinness, Scanlon, Greaves og Cope er, eller har været på engelske landshold i den sidste tid – og de var næsten ukendte før »München« – så mangler der stadig folk af samme klasse som Byrne, Taylor, Edwards Pegg, Colman, Jones og Blanchflower.

Betegnende er det måske, at de to nye spillere, som blev købt før pokalfinalen Taylor fra Blackpool og Stan Crowther fra Aston Villa ikke idag er faste på holdet. Busby chokerede den engelske fodboldverden ved at købe Albert Quixall fra Sheffield Wednesday for 45.000 £, og mange spurgte sig selv, om denne geniale innerwing nu også var i stand til at indfri denne investering for Manchester United. Quixall er sandsynligvis den bedste fodboldspiller i England i dag, men han har altid skuffet på udvalgte hold. De første kampe for Manchester United gik heller ikke godt, og man var allerede så småt begyndt at håne Matte Busby for endelig engang at have bedømt en spiller forkert. Men han beviste endnu engang, at han havde set rigtigt. Efter at have rystet bevidstheden om at være købt for en rekordsum og angsten for ikke at kunne svare til forventningerne af sig, er Quixall idag den ledende kraft på Manchester United's hold og har hovedæren for, at der måske igen om et par måneder er en spændende opløbskamp om det engelske mesterskab, hvor Manchester United måske kan trække det længste strå.

Og man spørger sig selv, om nogen klub i verden kunne have overlevet på samme måde?

Og man er sikker på, at en mand af denne kaliber er den eneste, der er i stand til endnu engang at skabe det hold, som var så nær ved at være det fuldendte, at man i England allerede havde døbt det til århundredets hold.

The Busby Babes vil genopstå. Og The Red Devils vil engang igen blive en realitet.

V. S.

Amagerbrogade 96. Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, SV.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes på C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Sven Petersen*, MI 920 & OR 3748. — Kasserer: *Erik Stummann*, 75 38 29. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Poul Mertins*, *Pauli Jørgensen* og *Albert Olsen*.

Generalforsamlingen

Så skal vi igen til generalforsamling, og mon ikke det er længe siden, at man har stillet særlige forventninger dertil. Jo, vi har jo noget at glæde os over i år. Det fremgår jo tydeligt

af vor formands fyldepen. Her løfter han jo noget af sløret. Det har været et godt år, skriver han. Iøvrigt kan man altid glæde sig over Skousens årsberetning. Han siger tingene, så de kan forstås, og han stikker intet under stolen.

Der er en anden ting, som burde kalde alle medlemmerne til generalforsamlingen. Vor bestyrelse har fået

den geniale idé, at anskaffe en fidus-pokal til seniorafdelingen. En smuk sølvpokal, der skal uddeles hvert år på generalforsamlingen. Den er evig vandrede, og indehaveren skal have den at se på i et år. Så får han til minde om den en miniature-udgave til evig arv og eje. Det er allerede bestemt, hvem der skal have den overrakt, men det røber vi ikke her. Vedkommende spiller bliver specielt indbudt til generalforsamlingen, og vi må alle komme og være med til at hylde ham. Han fortjener det i højeste grad.

Husk at kun gyldigt medlemskort giver adgang. Fenger kommer i »Folkets hus« den 2. marts, men man kan jo allerede nu indsende medlemskontingent på vor giro-nummer 65388. Så bliver medlemskortet sendt fra kontoret omgående.

b. n.

Medlemsbladets redaktion: Redaktør *Bernhard Nielsen* (ansvarlig efter presseloven), Lyrskovgade 8, Eva 715.

SPILLERMØDE

Hvis seniorafdelingens spillermøde, tirsdag den 3. februar, skal tages som et udtryk for den kommende sæson, kan FREM med sindsro se fremtiden i møde. Henvend 80 aktive spillere havde fulgt spilleudvalgets opfordring om at give møde, og træningen gik med iver og sammensparet vinterenergi under *Leo Nielsen* og *Svend Frederiksen*'s ledelse.

Efter træningen havde spilleudvalget fået den lyse idé at arrangere film i klubbens lokaler og det blev, paradoksalt nok, en succes. Paradokset lå i, at denne del af aftenen havde alle de fejl som en aften af denne art kunne have. For det første begyndte arrangementet alt for sent og selve filmen – en ældre instruktionsfilm, beregnet for dommere, kunne kun afføde interesse det første kvarterstid. Hertil var den alt for præget af det instruktive. Og da vi endelig havde glædet os til at slappe af ved en film af mere underholdende karakter, nægtede forevisningsapparatet simpelthen at virke mere. Men på trods af alt dette, var stemningen høj. Hertil medvirkede uden tvivl også, at klubben gavmildt gav hver enkelt deltager en flaske flydende kalorier. Og den eneste, man med rette ved denne lejlighed måtte beklage, var den uheldige filmoperatør, *Poul Tolstrup*, som hurtigt – men ubarmhertigt – blev skydeskive for forsamlingens løsslupne lattermildhed.

Inden mødets begyndelse havde såvel spilleudvalgsformand som trænerne ordet. Og deres taler mandede alle ud i en kraftig opfordring til spillerne om mere aktivt at slutte op om træningen.

Jeg har *Poul Mertins* lumsk mistænkt for at være manden bag denne aftens friske initiativ. Og han fortjener alle aktive spilleres anerkendelse og bistand for denne »nye kurs«!

P.S. Som afsluttende replik appelerede han kraftigt til spillerne om at vise klublivet noget mere interesse. Til udbygning af dette foreslår jeg – ganske vederlagsfrit – følgende forslag til klubben:

Anskaffelse af en fjernsynsmottager. (Eventuelt istandsættelse af vor radio og grammofon). Og sidst, men ikke mindst, at den muntre og tvangfri omgangstone, som vi har på banerne og i omklædningsrummet, må kunne overføres til klubbens lokale, og ikke blive neddæmpet af hyssende, nervesvage bridgespillere!

Bjork-

En 60-årsdag

En af vore gamle drenge, glarmester *Ejnar Petersen*, har den 2. februar fejret sin 60-års fødselsdag. »Svo-ger« har været medlem siden 1910 og allerede som drengespiller stillede man store forventninger til ham. Han var en ypperlig venstre wing og opnåede to gange at komme til at spille mod engelske drenge på udvalgte hold. Et alvorligt uheld som ung senior tvang ham til at slutte med boldspillet. Han har i mange år været medlem af *F. O. B.* og hans venlige sind og gode kammeratskab har skaffet ham mange venner i vor klub. Dette fik han talrige beviser på på fødselsdagen.

TALENT ER IKKE NOK

– Hvad venter du dig af holdet, har man spurgt mig, – nu du igen skal lede træningen i FREM. – Det kan være svært at svare på, da jeg ikke til stadighed har

kunnet følge holdet i dets kampe de sidste par år. Men lad mig nu se. Holdet vandt bronze i 1957 – sølv i 1958! All right – jeg vover det ene øje – vi går over til guldet, inden for den periode, jeg skal virke i klubben.

Jeg var som spiller optimist – jeg blev det som træner. Jeg havde respekt for en dygtig modstander – men var aldrig bange for

ham. Jeg havde respekt for den opgave, min klub FREM tilbød mig i 1952 – at lede træningen i seniorafdelingen – men var egentlig ikke bange for den – trods manglende erfaring.

Jeg har aldrig fortrudt, MEN – heldet har stået mig bi. Mit held bestod først og fremmest i den omstændighed – at FREM og nu sidst B 93 – gav mig al den »good will« en træner må forlange for at kunne yde sit bedste. Til ære for de to klubber, og til stor gavn for min videre udvikling som træner. Gensidig tillid er et solidt fundament at bygge på, når man som leder, spiller eller træner har et fælles mål at stræbe efter.

Jeg tror virkelig, vi ved fælles anstrengelser kan få det eftertragtede guld inden døre i FREM. Men der skal arbejdes – arbejdes hårdt – thi held eller dygtighed gør det ikke alene. Jeg kender den dygtige ungdom, der de senere år er kommet op fra ungdomsafd., og jeg ved, der kommer flere efter. Adskillige af jer er allerede på klubbens bedste hold, men har endnu ikke fået »sat sig«. Andre ligger lige i vandskorpen og lurer på chancen. Men en ting må I altid huske, hvis I vil noget med jeres sport. Dygtighed er ikke nok til at begå sig. Dygtighed forpligter – ikke alene overfor den klub, der har givet jer en god opdragelse – såvel menneskelig som fodboldmæssig – men i lige høj grad over for dig selv og dine kammerater.

Een af de forpligtelser, man har over for sine kammerater, er, at gøre sig så uafhængig af al anden fritidsbeskæftigelse, at man altid kan møde op på de fastlagte træningsaftener, og møde i god tid. Sygdom,

På den forestående generalforsamling vil man se, at der af bestyrelsen er stillet forslag om nogle lovændringer. Lad det være sagt med det samme, at der er intet forslag om forhøjelse af kontingentet og i det hele taget ingen revolutionerende ændringer på tapetet, men vore love har længe trængt til et nyt optryk, og bestyrelsen har gennemgået hele lovkomplekset og moderniseret det, således at det foreligger i en mere gængse sprogform. De få reelle ændringer, der er i forslaget, er nærmest en lovfæstning af de eksisterende forhold, hvorunder klubben og dens bestyrelse arbejder idag.

Samtidig foreslås det at ophæve maksimeringen af vore fonds, bl. a. vil jo det nuværende reservefond i tilfælde af klubbens evt. nedrykning til en lavere division på 40.000 jo ikke forslå meget med det nu-

værende prisniveau. Det er bestyrelsens agt i første række at overføre så meget af evt. årsoverskud til dette fond, således at man har en væsentlig reserve, såfremt indtægterne skulle svigte ved en nedrykning. Hvad de jo uvægerligt vil gøre.

Det er sikkert ingen hemmelighed, at klubben foruden sportslig succes i 1958 også har haft gode indtægter – de to ting følges som regel ad – og at man møder med et pænt overskud. Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at den på generalforsamlingen ifjor udtalte bekymring for, at forhøjelsen af det passive kontingent ville medføre et større frafald af medlemmer, ikke holdt stik. Frafaldet har tværtimod været langt mindre end årene forud. Med B. 93's og B. 1903's tilbagevenden til 1. division vil medlemmerne, gennem deres fri adgang til disse kampe, også få rigelig valuta for deres kontingent. Såfremt man kun ser på rent økonomisk fordel af at være medlem.

Det har været agurketid for sportspressen under fodboldens vinterdvale, og selv den mindste bagatel fra fodboldsportens inderkreds har let ved at blive til en 4- eller 5-spaltet overskrift, når der endnu engang skal fylde så og så mange spalter. Nu er der

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

arbejde, aftensskole, militærtjeneste og evt. større private festligheder, er de eneste acceptable undskyldninger for at svigte helt eller delvis en træningsaften, hvis man vil nå noget stort i sin sport. Desværre mener jeg allerede, at have mærket en vis slendrian hos visse 1. og 2. holdspillere. Gang på gang ser jeg de samme spillere komme dryssende, når vi andre går i gang med træningen. Andre kommer i god tid, men sidder og hænger i lokalet, så de lige når at komme for sent ud. Det er måske ikke noget ukendt fænomen for mig – jeg har set det før – men det virker demoraliserende for holdmoralen og yderst irriterende for de kammerater, der altid er på pletten. Husk, skulle I være forhindret i at møde til tiden, eller helt udebliver, så ring til klubben – Valby 1317 eller 1331 – det ville hjælpe mig meget i mine dispositioner den træningsaften. I har endnu to af de »gamle« – Harald Gronemann og George Lees – iblandt jer, hvoraf førstnævnte har taget hele turen på 1. holdet i de »onde år« til i dag. Harald – i dag holdets anfører – og George er spillere, der altid har gjort et stort forarbejde inden turneringen, og som så-

dan altid ydet deres bedste i klubbens kampe. Følg dem, i træning og kampe, så er guldet ikke noget, vi taler om i FREM, – så er det en realitet – noget, vi kan tage og føle på.

Leo Nielsen.

Husk det nu!

Nu skal der igen være session og mange af vore unge mennesker skal have at vide, om de er brugbare som mænd i kongens klæ'r. Vi har skrevet det før i medlemsbladet og vi gør det igen. Dette af hensyn til de unges glemsomhed.

Husk selv at fremsæt ønske om hvilken våbenart I vil tjene. Fremsæt ønske om at komme til en kaserne i København, eller dens nærhed. Alt for mange glemmer det og skaffer os en masse kvaler om flytning, når indkaldelsesordren kommer. I gør alle instanser, vor klubs bestyrelse og kontor, og ikke mindst jer selv, en stor tjeneste ved at huske disse to goder.

måske nogle, der hylder devisen: hellere slet omtalt end slet ikke omtalt, og når man ser sådanne artikler, fuld af grove fejl (det ville måske være rigtigere at sige (u)bevidste misforståelser eller (for)drejninger) så kan det være sjovt at høre til dem, der for et øjeblik hylder ovennævnte devise. I salig »Idrætsbladet«s tid var det næsten daglig kost og en kilde til megen fornøjelse. Det holdt desværre op, men måske er vi på vej tilbage til de gode gamle dage. Tid til at korrigere endsige demenere har ingen fodboldledere, og så længe disse artikler indeholder disse grove fejl eller er direkte forkerte, så tror jeg ikke, de gør nogen som helst skade. Og for de indviede er det kun morsomt at konstatere, hvorledes der trædes i spinaten.

For sjov og som illustration skal jeg blot lige nævne et par eksempler fra den allersidste tid:

Stævnet havde forbudt sine spillere at spille inden-dørsfodbold, så AB og KB kunne ikke komme til Odense! (Stævnet havde ikke forbudt, men var blevet enige om ikke at deltage i andre københavniske arrangementer.)

Nordisk Cup (det må det ikke hedde) vil blive for interesseløst, når B. 93 og B. 1903 skal være med. (Det skal de heller ikke!)

Det hedder videre, at det oprindeligt skulle være de fire bedste fra hvert land! (Hvilket aldrig har været nævnt med eet eneste ord.)

At stævnet er gået sammen med Alliancen for at blive elsket, fordi Alliancen har bragt hold fra andre nationer end England til København, og derfor var mere elsket end Stævnet. (Dårlig hukommelse kan man ikke gøre noget ved, men jeg tror Stævnet vil strække sig vidt for at blive elsket af pressen. Men der er jo mange slags kærlighed til, så jeg tror, Stævnet foretrækker at vælge arten! DBU-Polen, – nå – vi skal være gode ved hinanden).

Offentliggørelse af indtægterne i divisionerne for 22 kampe. (Godt det kun var for 11). Spøgen gentaget dagen efter!

Så blot et lille suk tilsidst, hvor man i et blad har-cellerer over »Nordisk Cup« er lavet for at tjene penge! Kan man angribe en amatørklub for også at ville tjene penge til idrætsformål, når man på samme side over flere spalter bringer forhåndsamtaler af proffessionel boksning og cykelshow? Jeg er dybt skuffet – sagt i spøg – men alligevel!

Og til allersidst, at Vejle for at være med i Nordisk Cup (eller et andet navn) ifølge et eller andet jysk blad skulle betale 5 pct. af spilleindtægterne til Stævnet! (Det må være et udslag af sygelig fantasi for at stemple dette grimme uhyre: Stævnet.)

V. S.

Så ta'r vi fat igen

Når disse linier læses har vort 1. og 2. hold spillet deres første træningskamp. Søndag den 8. februar lagde vi ud mod Brønshøj, hvor 1. hold tabte 2-4, medens 2. hold slog deres modstandere så stort som 8-1. Nu spillede vi på grusbane med sko på og fik en god gang træning ud af det, selvom forholdene var vanskelige og bolden svær at styre, og vi skal måske ikke lægge så meget i selve resultaterne - træningskamp er et, og turneringskamp noget helt andet. Og dog - ved nærmere eftertanke er der måske alligevel en grund til, at Brønshøj kunne dominere spillet i anden halvleg og score 3 gange, uden at vi kunne gøre gengæld. Vi startede træningen den 13. januar, og lad det være sagt med det samme - den har ikke været det, som den skulle og burde være. Højest 2 eller 3 gange har der været den rigtige snert og fart over træningen. Vi har desværre måttet konstatere, at fremmødet af vore topspillere de fleste gange har ligget på 6 eller 7, og det er absolut for lidt og højest utilfredsstillende både for træner og de kammerater, som møder op og tager deres tørn. Det kan ikke blive ved at gå sådan - jeg ved godt, at det ikke altid er lige morsomt at tørne ud på denne årstid, men vi må forlange, at de spillere, der ønsker at repræsentere *FREM* i danmarksturneringen, møder op hver eneste gang og forbereder sig grundigt til de hårde kampe, der ligger foran os.

Danmarksturneringen er hård og krævende - der gives ingen pardon, og de hold, der ikke er ordentligt forberedt, sakker uhjælpeligt bagud, og det skulle jo nødigt ske for *FREM*.

Betingelserne for at bringe sig i form er hos os bedre end i de fleste andre klubber. Vi har en dejlig grusbane med lys og kan således både konditionsstræne og træne med bold til 2 mål, hvor andre klubber må nøjes med det første. Jeg appellerer derfor kraftigt til Jer at benytte den fordel, det er fra starten at få føling med bolden. Vi har jo også noget at leve op til - i 1956 vandt vi landspokaltturneringen - i 1957 fik vi bronze og i 1958 sølv i danmarksturneringen. Det er jo dejligt at være med, når medaljerne deles ud, og der bliver sagt mange smukke ord til holdet, men skal dette følges op, kan det ikke nytte at sløse med træningen. Det er en absolut betingelse for at være med i topfodbold idag, at hele holdet kan stå distancen. Derfor må alle mand møde op hver eneste gang og træne 100 pct. igenem.

Ja, ja, det er meget godt, vil nogle måske hævde - vi er amatører og har også andre interesser at tage vare på, og det er også i orden, men må jeg lige i den forbindelse minde om, at I er topamatører. I er de amatører, der tales og skrives om. I er de amatører, der uddeler autografer til højre og venstre, og I er de amatører, som de unge ser op til og prøver at efterligne. Dyrk andre interesser, men jeg appellerer til Jer om at gøre det de aftener, Jeres tilstedeværelse herude ikke er påkrævet.

Vort 1. hold lægger ud den 15. marts mod 1909 i Odense. Dernæst følger *Vejle, KB* og *Esbjerg* i København, og det er efter min mening en streng begyndelse, men kan vi klare os igennem her, er fundamentet lagt for en god sæson.

Tirsdag den 3. februar startede vi med træningen for vore øvrige sekundahold, og det var glædeligt at konstatere den store tilslutning både til træningen og det efterfølgende spillermøde, og det er mit håb, at denne tilslutning vil vedvare, således at vi kan møde godt forberedt og forhåbentlig opnå væsentlig bedre resultater end sidste år. Københavnsserien er i år udvidet fra 10 til 12 hold, og vore reserver til 1. hold får derfor lejlighed til mere kamptræning end tidligere. Det skulle betyde en fordel for os, der spiller med 2 hold i denne række. De øvrige rækker spiller stadig med 10 hold.

Altså gutter, lad os få noget mere skub i træningen. I har fine betingelser og evnerne til at hævde Jer og skaffe os det mesterskab, vi har savnet så længe.

P. M.

Uofficiel verdensrekord

Så er bridgeturneringen slut for denne gang, og det kan siges med det samme, at der var spænding om resultaternes udfald lige til den sidste aften. Pointstillingen mellem parrene var så lige, at tre par i begge rækkerne kunne vinde. Da spillene var slut, og man talte de scorede points sammen, havde *Skousen* og *Svend Pedersen* opnået 967 points, nr. 2 blev *Georg Hansen* og *Leo Nielsen* med 950, og nr. 3 sidste års vindere *Dam* og *Andersson* med 926. I handicaptturneringen var der den helt store gyser. *Eiberg* og *Lærkes* reserve fik 997 points, *Bernh. Nielsen* og *Jaq. Hermann* 991 og *Georg Hansen* og *Leo Nielsen* 990. Mere spænding kan man vel ikke forlange.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

En aften skete der en begivenhed, som bør kendes af et større forum. Der blev faktisk scoret en verdensrekord. *Leo Nielsen* var forhindret i at spille og *Georg Hansen* fik sat en reserve ind. Disse to scorede ikke mindre end 174, hvilket man roligt kan sige er uofficiel verdensrekord. Dette ifølge en udtalelse af *Skousen*. Det er langt over gennemsnittet, og en score ud af 216 mulige.

Ungdomsafdelingen:

YNGLINGENE TIL HOLLAND

Som altid, når vi står foran en ny turnering, er det med spænding og forventning. Mon vi kan leve op til sidste sæsons pæne placeringer? Her tænker jeg i første række på talentholdene.

På papiret ser 1. ynglinge lige så stærkt ud som forrige år, men vore modstandere bliver bedre i år, hvis vi kan regne med de samme årgange, som spillede i dreng- og junior-rækken. Der var der nemlig stor jævnbyrdighed. Sidste år var *KB* vor eneste alvorlige konkurrent, og det bliver de igen i år. Men dertil kommer *AB*, *B. 93* og *Brønshøj* og måske flere. Jeg vil ikke tro, at *Vanløse* og *Hvidovre* kan placere sig blandt topholdene, når det gælder en hel turnering. Derimod vil de altid være farlige i pokalturneringen, hvor kondition og fight tæller mest.

Træner for 1. ynglinge bliver *Erling Sørensen* og for 3. og 4. *Henning Jensen*. *H. Diemar* vil give et nap med som holdleder. Efter *Knud Larsens* fortræffelige indsats de sidste 3 år vil han gerne have en pause. Så det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi åndede lettet op, da *Erling Sørensen* påtog sig at træne vore ynglinge.

Da samtlige 1. ynglingespillere, med et par undtagelser nær, er 2. års ynglinge, vil *Erling Sørensen* gennemføre et træningsprogram som seniorernes. Han vil også vise nogle øvelser, såvel tekniske som taktiske, han selv har været underkastet i Italien som professionel. Vi venter, efter den stærke juniorafdeling vi har haft de sidste 2 år, 4 gode ynglingehold, og at I alle, uanset hvilket hold I kommer til at spille på, gør en god indsats. Sidste år måtte vi desværre afmelde et ynglingehold, og det var en flov historie.

Juniorafdelingen skulle efter alt at dømmes blive god, vort 1. junior må kunne gentage kunststykket fra

Gør Deres indkøb hos vore
Annoncører

sidste år med en placering helt i toppen, og de øvrige hold vil sikkert gøre en lige så god figur.

Det store spørgsmålstejn er drengafdelingen, men det var den også sidste år, hvor 1. drenge gjorde mine spådomme til skamme ved at blive en flot nr. 2. Selv om det ikke bliver en 2. plads, så er vi tilfredse med en placering i øverste halvdel. Træner for 1. og 2. drenge bliver hr. *Ib Bengtson*, for 3. og 4. hr. *Leif Tønnesen* og for de sidste 5. og 6. bliver det i år hr. *Povl Tolstrup*.

Putterne vil som sædvanlig møde vel forberedte. Der arbejdes jo godt hos vore mindste, men der er også noget at leve op til. Første hold blev, som vi alle ved, nr. 2. Træner bliver som sædvanlig d'herrer *Erik Hansen*, *Egon Knudsen* og *Sv. Petersen*.

Vi har altid bestræbt os på at kunne byde »FREM« ungdom de bedste lærerkræfter, og vi kan vel også tillade os at mene, at vor trænerstab – såvel før som nu – hører hjemme blandt den absolut bedste inden for dansk fodbold. Men i erkendelse af, at intet kan blive gjort for godt for den opvoksende ungdom i »FREM«, er klubbens bestyrelse gået ind for en udvidelse af specialtræningen for vore dygtigste drenge.

Som bekendt er hr. *Leo Nielsen* vendt tilbage som cheftræner og skal først og fremmest tage sig af vore divisionsspillere, men herudover vil han i samråd med jeres træner prøve at rette de større eller mindre fejl, I trisser rundt med hver især. Det er umuligt for en træner, der skal beskæftige to hold, at tage sig af den specielle opgave. Det er også meningen, at der skal tales fodbold. Der skal, når det kan lade sig gøre, samles en halv snes spillere fra putter, drenge eller junior- og ynglingeafdelingerne til møder, hvor *Leo Nielsen* vil forklare de fejl eller positive ting, der bliver gjort på banerne.

Leo Nielsen vil gennemgå forskellige taktiske de-

„PUMA“

Den internationale fodboldstøvle med
gummisål og gummiknopper

... og så har vi naturligvis også FREM's spilledragt

Klubbens leverandør

C. 689 - C. 14.758

AMAGERTORV 11

taljer, der er baseret på selvtræning. Det er så vort håb, at i alle vil fortsætte med disse øvelser så tit og så længe, at de bliver hængende i jeres bevidsthed og vil indgå som ting I udfører på banen uden egentlig at spekulere eller virker anstrengte som f. eks. professionelle spillere. De ser jo ikke meget efter medspillerne. De spiller blot bolden der, hvor medspilleren skal være. Vi forventer ikke, at I skal blive lige så dygtige som professionelle, der træner 20 à 22 timer og ugen, men blot at I fortsætter øvelserne, når I har tid og lyst ud over den normale træning med jeres instruktør. Så skal I se, hvor morsomt det lille spil kan blive, jo mere I behersker spillet, desto morsommere er det. Som sagt, en interessant opgave, som vi håber alle vil gå ind for.

Mange invitationer til ynglingene

»FREM«s ynglinge har været efterspurgt deltagere i de store internationale Jugendturneringer de sidste 5 år i Tyskland og Saar. Den første og vel nok den mest beskedne foregik ved Heidelberg. Vi blev her nr. 2 efter den kendte klub Dortmund. Desuden fik vi fairnesprisen for bedste opførsel såvel på banen som udenfor. Det gav blod på tanden, og vi kastede os ud i det helt store, idet vi modtog indbydelse fra 1. Fussball-Club Saarbrücken om at deltage i den statsunderstøttede ungdomsturnering ved navn Europa-turnering der Jugend, og hvis deltagere næsten alle var nationalmestre. Vi blev nr. 9 af 12 deltagere – ikke helt dårligt i det fornemme selskab. Vinder blev Vienna, Østrig, der i en forrygende omkamp slog de jugoslaviske ynglingemestre Dinamo fra Zagreb 2-1. På begge hold fandtes spillere, der havde haft de første kampe på de respektive klubbers divisionshold. Vort hold var dette år knapt så stærkt som de sidste 3 år, men som de sloges.

Året efter var vi igen i Saar, men denne gang i Neunkirchen. Turneringen var måske ikke af samme format som i Saarbrücken, men som altid i disse turneringer stærke hold, der kan give ethvert dansk ynglingehold al den modstand, vi kan ønske. Vi vandt turneringen, hvilket forpligtede os til at deltage i 1957, hvor det blev til en pæn 3. plads.

Da KBU sidste år modtog indbydelse fra Südwestdeutscher Verband i Ludwigshafen til en byturnering og ikke kunne modtage den, blev vi omgående inviteret. Byerne, der deltog, var Vest-Berlin, Hamburg, Köln, Frankfurt, Mannheim, Basel, Ludwigshafen og »FREM«. Som enhver kan forstå, var der noget at gå i gang med. Vi fik den bedst tænkelige start, idet vi slog Berlin 2-0. De tyske ledere var helt utrøstelige, da de erfarede, at det var et klubhold, de havde tabt til. Næste kamp vandt vi 1-0, det var Mannheim. Vi skulle nu spille sidste puljekamp og havde råd til at tabe 1-0 til Köln. Det gik også godt, indtil der manglede 3 minutter, så scorede Köln til 2-0. Men hånden på hjertet, det havde været helt urimeligt, hvis vi havde vundet den kamp. Kölns hold var simpelt hen strålende. De vandt også finalen over Hamburg. Vi

opnåede en 4. plads – et resultat vi har al grund til at være tilfredse med.

De sidste 3 år har vi vundet Københavns-mesterskabet for ynglinge foruden et danmarksmesterskab. Sidste år blev det til et dobbelt mesterskab, idet vi også vandt pokalen og nåede finalen om danmarksmesterskabet. Bestyrelsen har ment, at klubben igen i år skal belønne vore ynglinge med en rejse og har bevilget den.

Vi har modtaget følgende indbydelser, der alle gælder pinsen: Neumünster, der har 100 års jubilæum, Südwestdeutscher Verband, Blau-With Amsterdam og Europafussball-turnering i Saar. Disse indbydelser har vore ynglinge i kraft af deres gode indsats i disse stævner selv sørget for. Der er en masse at lære i samvær med alle disse dygtige modstandere. Dertil kommer, at det er, som om vi altid når op til det absolut bedste, holdene kan yde. Enhver giver alt, hvad han har i sig. Vi har hvert år kunnet glæde os over en meget fin holdmoral, og kammeratskabet har fået lejlighed til at udvikle sig under disse rejser – en ting der kommer klubben og spillerne til gode i fremtiden.

For at prøve noget nyt har »FREM« modtaget indbydelse fra Blau-With Amsterdam. Holland vil være noget helt nyt, og deltagerne ser skrappe ud. Fra England kommer Aston Villa og Notting-Forrest, fra Tyskland Dortmund og Duisburg, fra Frankrig Lille-Sports-Club og fra Holland Ajax-Blau-With og endelig fra Sverige Göteborg kammeraterne – et stævne enhver rask yngling kan glæde sig over at få lov til at deltage i.

Moss.

Frem med sølvtøjet

Jeg var en aften til boksekamp i KB-hallen og var kommet i god tid derud. Jeg gik derfor ind i den smukke restaurant og spiste en lille middag. Jeg kom i snak med en KB'er, jeg kendte ham ikke, men han viste mig rundt i deres store anlæg. Jeg må sige, at jeg blev imponeret. Blandt andet så jeg deres smukke præmieskab og kom uvægerlig til at tænke på den »marskandiserbutik« vi har i vort klubhus. Jeg har været i klubber og har set hvordan man udstiller de vundne trofæer på en smuk måde.

Jeg tillader mig derfor at spørge:

– Har min gamle klub ikke andet end det, der står der, så ryd hellere hele skabet. Jeg kan ikke tro andet, end at vi må have mange smukke pokaler; og kan andre klubber udstille deres, kan vi vel også. Hvad vil det ikke betyde for vor herlige ungdomsafdelings medlemmer at se, hvilke smukke resultater vor klub har opnået i årenes løb!

Tak for optagelsen!

P 2145.

**Annoncer til medlemsbladet
aftales med kontoret.**